

сж дяволска и грѣшна работа. Въ срѣднитѣ вѣкове е нѣмало театрални здания. Вмѣсто старитѣ прѣдставления въ театритѣ, почнали да правятъ църковни прѣдставления, като земали да играятъ нѣкоя случка изъ живота на Ис. Христа; тия прѣдставления наричали *мистерии*.

Първия свѣтски театъръ билъ построенъ въ Германия, въ Нюренбергъ, въ 1550 год. Отъ тукъ вече театърътъ прѣтърпѣва голѣма промѣна. За да може по-добрѣ да се вижда и се слуша, театралната зала строятъ тѣй, че да може да побира 2000 - 2500 и не повече отъ 3000 души. Но въпрѣки това, най-голѣмата зала е въ Ню-Йоркския театъръ: тя побира 8000 души.

Въ най-старитѣ театри на Гърция и Римъ сж прѣдставяни сцени, които изобразявали живота на царетѣ и боговетѣ; въ срѣднитѣ — мистерии, а днесъ — живота на обикновения човѣкъ, живота на всички хора. Ала и тогава, както и сега, театърътъ си остава едничкото мѣсто, кждѣто човѣкъ може да намѣри чиста духовна наслада. Дори днесъ го наричатъ *училище за народа*. Защото той дава на човѣка да види себе си, като въ огледало, съ всички свои грѣшки и слабости, та да се поправи, или пъкъ — да види, какъ хората се стремятъ да заживѣятъ по-добрѣ, по-свободенъ, по-свѣтълъ животъ.

Въ днешно врѣме театърътъ е достигналъ своя връхъ на развитие: театрални здания има почти въ всѣки градъ, а въ малкитѣ градове и въ селата даватъ театрални прѣдставления въ училищата или въ здания, пригодени за това.

Най-голѣмиятъ театъръ у насъ е Народния театъръ въ София. Той събира 1200 души и струва на държавата 1¹/₂ милионъ лева.